የልብን ከሰይጣን

ቀደምት አበው እና እማት የሰይጣንን ማንነት በሚገባ ከማወቃቸው የተነሣ ሰይጣን መዋ*ጋ*ት እና ማሸነፍ ብቻ ሳይሆን ሰይጣንን ራሱን ያታልሉት ነበር፡፡ ይህም መንፈሳዊ ብቃታቸው እና ዕውቀታቸው የቱን ያህል ይደርስ እነደነበረ ከሚመስክሩት ነገሮች አንዱ ነው፡፡

የትምህርተ ኀቡዓት መተርጉጣን «ሰይጣን የተነገረውን እንጂ የታሰበውን አያውቀውም» ይላሉ፡፡ ሰይጣን የሚቸለው በሰው ልቡና የታሰበውን መገመት ብቻ ነው፡፡ በሰው ልቡና የተመላለሰውን ማወቅ ስለማይቸል ሰዎች የልባቸውን ሁሉ እንዲናንሩ ይንፋፋቸዋል፡፡ ሔዋንን ስለ ዕጻ በለስ ያንን ሁሉ የጠየቃት ለማወቅ ወይንም ለመረዳት ፌልን ሳይሆን ሥላሴ በሔዋን ልቡና የጻፉትን ነገር ማወቅ ስላልቻለ ነው፡፡ ሔዋን ስትናገር ግን ሃሳቡን ዐወቀ፡፡ ዐውቆም ዝም አላለም ጠልፎ የሚተልበትን ወጥመድ አዘጋጀ፡፡

እናቶቻችን ወደ ቅዱሳት መካናት ለመሳለም ሲሄዱ «ላሊበላ፣ አኩስም፣ ግሼን ልሄድ ነው» አይሉም ነበር፡፡ «እንጨት ልሰብር፣ ውኃ ልቀዳ፣ ዘመድ ልጠይቅ» እያሉ ነበር የሚጓዙት፡፡ ይህም ሰይጣን በልቡናቸው ያለውን ተረድቶ ዕንቅፋት እንዳያመጣባቸው ነው፡፡

ይህንን የሰይጣን ስንፍና ከሚያውቁ አበው መካከል አባ ሉቃ እና አባ ታድራ ያደረ ጉትን ከመጽሐፈ መነኮሳት አንዱ የሆነው መጽሐፈ ፊልክስዮስ በተስእሎ አንቀጽ 56 ላይ እንዲህ ይነግረናል፡፡

በአንድ ንዳም ውስጥ አባ ታድራ እና አባ ሉቃ የሚባሉ መነኮሳት ነበሩ፡፡ እንጸናለን ብለው የመጡ ብዙ መነኮሳትን ሰይጣን ከበኣታቸው ሲያስወጣቸው ተመለከቱና እንዲሁ ውስጥ ለውስጥ ተግባቡ፡፡ «በቀጣዩ ከረምት ከበኣታችን ወጥተን በበረሃ ለብቻችን እንጋ ደላለን፤ በዚያም ሰይጣንን ድል እናደርገዋለን» ተባባሉ፡፡ ሰይጣንም እውነት መስሎት እነርሱን ከበኣታቸው ለማውጣት የሚያደርገውን ሬተና ተወው፡፡ በበረሃም ይጠብቃቸው ጀመር፡፡

ከረምት በደረሰ ጊዜም «አሁንማ በከረምት እንኤት እንሄዳለን፤ በጋ ሲወጣ በረሃ ወርደን ሰይጣንን እንቀጠቅጠዋለን፣ እስከዚያ ዝም ብለን እንቀመጥ» ተባባሉ፡፡ ሰይጣንም እውነት መስሎት ፌተናውን ሁሉ ትቶ በጋ እስኪደርስ ጠበቃቸው፡፡ በጋም በደረሰ ጊዜ «ወደ በረሃ እንሄዳለን ተባብለንኮ ሰነፍን፣ ምን ይሻላል፤በቃ በከረምት እንሄዳለን» ተባባሉ፡፡

እንዲህ እያሉ ሰይጣንን ሃምሳ ስድስት ዓመት ዘበቱበት፡፡ በዚህም የተነሣ የመልክአ ሥላሴ ደራሲ እንዲህ የሚል አርኬ ደረሰላቸው

ሰላም ለአከናፊከሙ እሳታውያን አከናፍ

እለ በማእከል ሀለው ወእለ ሀለው በጽንፍ

አለብወኒ ሥላሴ ቀትለ መስተጋድል መጽሐፍ

ከመ ወትረ ይትዋሥአኒ ትምይንተ ሉቃ ትሩፍ

ወጉሕልተ ታድራ ምስሌየ ይዛዋዕ በአፍ።

በን ነገሮችን ከሰው ተማክሮ መሥራት መልካም ነው፡፡ ነገር ግን ቆራጥነትን የሚጠይቁ፣ ፈተናም የሚበዛባቸውን መልካም ነገሮችን ከመሥራት በፊት ማውራት ግን በራስ ፈቃድ መከራ መጋበዝ ነው፡፡ አበው እንዳሉት ሰይጣን የተነገረውን እንጂ የታሰበውን አያውቅም፡፡ ስለዚህም ስለምናስበው ነገር ሁሉ በየኢጋጣሚው እንድናወራ ያደርገናል፡፡

ሥራን አንደበት ከሚገልጠው ራሱ ሥራው ራሱን ቢገልጥ እንዴት የተሻለ ነው፡፡ ብዙ እያወሩ ጥቂት ከመሥራት፣ ምንም ሳያወሩ ብዙ መሥራት እንዴት መልካም ነው፡፡ምያ በልብ ነው ይላል የሀገሬ ሰው፡፡

በየትዳሩ፣ በየማኅበሩ፣ በየጉባኤው፣ በየአጥቢያው ፈተና ከሚበዛባቸው ምክንያቶች አንዱ ይኼ ሊሆንስ ከቻለ? ሁሉንም ነገር ለሰይጣን ስለምንነግረው፡፡ ባል እና ሚስት ተያይተው ብቻ የሚግባቡባቸውን መንገዶች ገንዘብ ማድረግ አለባቸው፡፡ የምናስበውን ሁሉ አናውራ፡፡ በልቡናችን ተቀምጦ በተግባር ብቻ መገለጥ ያለበትን እንለይ፡፡

ኮሚቴ ሲበዛ፣ ስበሰባ ሲበዛ፣ ውይይት ሲበዛ፣ ሰው ሲበዛ በዙ ጊዜ መንፈሳዊ ሥራ መሥራት ከባድ ይሆናል፡፡ መሰናክሉም ይበዛል፡፡ አንዳንድ ጊዜ ከተሰብሳቢዎቹ ጋር አጅሬም አብሮ ሳይሰበሰብ አይቀርም፡፡ ሴት የበዛበት ወጥ እና ወሬ የበዛበት መንፈሳዊ ሥራ ሁለቱም ይበላሻሉ፡፡

እስኪ ከወሬ ተግባር ይቅደም፡፡ የነ አባ ትዳራን እና የነ አባ ሉቃን ነገር ባንረሳው መልካም ነው፡፡